

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

16. Dies Octobris. Nihil appetere de sæculo potest, qui sæculo major est.
Cyprianus Epist. ad Donat.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

16. DIES OCTOBRIS.

Nihil appetere de sæculo potest, qui sæculo maritus est. *Cyprianus Epist. ad Donat.*

Desiderium.

NE hallucinetur in suis functionibus, quæ omnium quæ ab animo proficiuntur, functionum fungitur principatu, Voluntas, necesse est illam desiderio desiderare, ut prudenter moderetur sua desideria. Quid vis appetere, quod nec licet à Deo petere? Quid vis desiderare de terra, qui terrâ es major, ut potè cui Patria est cælum? Terram conculcas, quid illam honoras? Quid vis concupiscere de sæculo, quod in umbra transit? Cui datum est vivere in sæcula sæculorum? Vide quid desideres? Nonne sunt illa, quæ si haberes, deberes velle carere? Si tibi aliquid desideres putes, si sit cavum in sinu cordis, si vacuum in gremio pectoris, illo imple, qui suâ immensitate implet cælum & terram, Deo. Nonne malles implere marsupium auro, quàm luto? An pluris facis marsupium, quàm Animum? O fœlicem illum, qui non plura concupiscit, quàm natura reposcit. Qui totus est, integer, suus, qui nullis, tanquam frustis dividitur votis, qui non mutilatur desideriis: qui nullâ concupiscentiæ tenetur cupiditate, qui nec voto eget, contentus secum, & Deo.

II. Tristitia illa quæ ne sis tristis, tantoperè cupis, egentia illa, quæ ne egeas, desideras bona, non minuent, nedum tollent, quæ pateris mala. Quia illa quæ desideras non obtines, dolebis; si obtines, dolebunt alii, dum invidebunt tibi, tu miserè gaudebis.

Quæ hæc miseria? Antequam desiderabas, egebas; postquam obtinuisti, non es ditior; nam ditior non est, qui habet plus, sed cui minus deest. Utcunque, es pauperior nolente, & nihil desiderante. Magis te inopem facit tua cupiditas, quàm gravissimi Fortunæ furores, quàm naufragia tuarum navium, incendium domorum, interius armentorum, siccitas cœli, injuria furis, quàm furor hostis. Cupiditas enim facit te inopem non rerum, sed tui, pauperem reddit non facultatum, sed virtutum. Ille solum est dives, qui non cupit: quia iste non eget, atque adeò nullius est servus, imò liber & ditissimus seipso, & desideriorum inopia opulentus: sui Dominus est, quia se possidet. Cupiditas semper proficiscitur, nunquam attingit metum: semper procedit, nunquam quiescit. Quomodò tibi cupiditas sufficiet, quæ nunquam dicit sufficit? Solum laudabile, & delectabile est desiderium illius, qui totus est desiderabilis. Illo enim possesso, cum possideas omnia, non est quod desideres ultra.

III. Præterea desiderium, est collinatio vitæ. Dum aliquid desideras, ad aliquod collineas. Idcirco ne desiderando erres, oportet figere, & sibi præfigere scopum, quo vota dirigamus. Sagittarius, non quocunque jaculatur; nemo incertum tela conjicit; unum respectat, ad unum jactus suos urget. Hinc errat desiderium, dum ad multa spargitur; quiescit, dum ad unum dirigitur. Sagitta fortius mittitur pro contentione nervi: ita pro viribus desiderii, fortius in propositum ruimus. Sed quia per varia, imò per omnia disseminamus nostra desideria, variè & ipsi sumus, in nullis consistimus, ideò nec in ullis

illis quiescimus, ad nihil intenti, ad omnia ignavi. Si erramus, sic aberramus, sic deviamus, sic fallimur, si perimus desiderii rerum pereuntium. Adhuc, quod desiderium sit quoddam amoris supplementum. Ut bonitas amati excedit facultatem amantis, pariter per desideria amor: & quibus potest viribus potest tenditur, ut adæquetur amato: itaque votis, & insperatis sarcire tentat, quod deest. Bonitas Dei excedit vires nostri amoris, cum nunquam tantum amare quis valeat, quin plus amare debeat. Tunc ergo amoris defectum supplemus desiderii: optamus amare magis, quam nunquam possumus satis. Hinc perpetuus desiderii socius, est Dei Amor. Non est dura, & densæ naturæ noster Animus; est ductilis, est complicabilis: itaque potest contrahi, & laxari per desideria potest, duci, reduci; complicari, explicari, immensitate quadam factitia; omnem locum, & finem percurrit; atque æternitatis imitatione, omne tempus claudit, & amasse desiderat, & amare, illud sine principio, istud absque fine. Quia desideramus Deum æternum amassemus ab æterno, & amare in æternum. Sed hoc maxime commendat virtutem desiderii, Deum desiderio consequimur. Nulla res viliori constat pretio, quam res pretiosissima. Votus Deus emitur, nihil minus carum, & tamen nihil magis charum.

Non Deus est carus, cum sit super omnia charus.

17. DIES OCTOB.

Illic feramur appetitu desiderii, quò cum pervenerimus, quiescamus, nihil amplius requiramus. S. Augustinus l. 4. in Gen. ad lit. c. 9.